
Zpravodaj

Smiřic a Rodova

3

28. září 1994



Jak Smiřice neznáte

Na titulní stránce je fotografie od pana Václava Prostředníka, pořízená v roce 1991. V tomto roce se totiž obnovovala nejvyšší část kostelní věže. Pan Prostředník – ač už byl v důchodovém věku – se záviděníhodnou odvahou vyšplhal až na nejvyšší část lešení a vyfotografoval Smiřice z ptačí perspektivy. Několik těchto snímků jsme uveřejnili ve Zpravodaji již v roce 1991.

Dnes máte možnost vidět další pěkný záběr (ve skutečnosti barevný) na celý zámek, prostranství před zámkem, na park a pohled směrem k Číbuži. Poznali byste bez nápovědy, co je na snímku? Opravdu byste to poznali??



SLONO STAROSTY

ZÁVĚR

S blížícími se komunálními volbami se nám blíží i konec funkčního období zastupitelstva města. Byli jsme prvními svobodně zvolenými členy zastupitelského orgánu od roku 1938. Padesát dva let trvající období Správních komisí, Revolučního národního výboru, Místního národního výboru a Městského národního výboru poznamenalo každého. Nás tím, jak rychle jsme se museli naučit, že město je samostatný celek, který už neposlouchá příkazy Okresního národního výboru ani Krajského národního výboru (často však i příkazy stranických výborů). O to to měli naši předchůdci snazší. Bylo za ně rozhodováno a prostředky jim byly přidělovány.

Protože se už zastupitelstvu ve zbývajícím čase nepodaří docílit žádné významnější změny (a snad ani nezpůsobí žádnou katastrofu), dovolím si rekapitulovat. Na pomoc si vezmu volební program bod po bodu:

Zajištění bezpečnosti

Na Smiřicku i ve Smiřicích bylo spácháno nejméně trestných činů z okresu Hradec Králové. Zasluhu na tom má jistě místní policie i hlídací služba VIDOCQ. Není to zadarmo – bezpečnost nás všech je životní potřeba a vynaložené prostředky na zvýšení bezpečnosti byly určitě investovány na správnou a potřebnou věc.

Pomoc privatizaci

Ke změnám v našem životě přispívá i privatizace. Městský úřad se snažil usnadnit privatizaci nižším zaváděcím nájemným, snížením poplatků pro soukromé podnikatele, převzetím záruk u finančních ústavů a jejich nabídka finančním ústavům. To určitě není málo – na cenách zboží ve městě však to není vidět! A to i v budovách, které náleží městu, a nájemné je tam pro podnikatele skutečně nízké. Dobrá vůle se mívá cílem.

Zlepšení čistoty města

V tomto bodu se vše nepodařilo na sto procent. Zde však je třeba říci, že občané prakticky nepochopili snahu o zlepšení čistoty města. Úklid před vlastním domem a nebo před

provozovaným obchodem? Vždyť máme demokracii! Ne – nedělám si legraci, i taková odpověď zazněla.

Po létech úklidových brigád na příkaz si velmi těžko zvykáme na dobrovolně udržovaný pořádek. I k pořádkumilovnosti je a bude třeba vychovávat. Těžko však budou rodiče vychovávat své děti, když tatínek před nimi odhazuje na ulici třeba krabičky od cigaret a maminka obal z nákupu – dítě se stejnou samozřejmostí odhodí sáček od bonbonů nebo něco jiného.

Bez pomoci rodiny, školy i všech občanů – a to už mnozí rodiče občanskou kázeň nepamatují – pořádek nebude.

V našem městě je i dosti občanů, kteří „neprodukují“ žádný odpad. O nutnosti používat vlastní popelnici někoho lze přesvědčit a jiného ne. Nelze-li přesvědčit bývalého vysoce postaveného úředníka MěstNV, co dodat? Vyvážejí-li podnikatelé v noci odpad do kontejnerů placených nájemníky bytů, co dodat? Snad jen to, že každý z těchto „vychytrálků“ to dělá na úkor ostatních poctivých lidí.

Svědkové nedovoleného počínání zpravidla jsou. Jenže ke škodě své i ostatních svědčit odmítají. Návrat k občanství s jeho právy a povinnostmi je a ještě dlouho bude zřejmě obtížný. K méně úspěšnému plnění tohoto bodu volebního programu bychom si měli položit otázku: Kdo má vinu na tom, že čistota města není taková, jaká by měla být? Dokážete si upřímně odpovědět?!

Dostavění rozestavěného

Plnění tohoto bodu volebního programu bylo evidentně úspěšnější:

- V roce 1990 jsme převzali rozestavěnou školní jídelnu, rozestavěné byty ve staré radnici, nedodělanou výměníkovou stanici za Dvoranou a na dokončení prací čekal Městský hotel i kostel.
- Hlavně díky působení pánů Marka st. a Malého byla úspěšně dokončena stavba školní jídelny, upraveno okolí jídelny i školy a zplynofikována školní kotelna. Jejich zásluhy jsou nejen nedocenené, ale i nedocenitelné.
- Byty ve staré radnici jsou již také dokončeny a obsazeny.
- Městský hotel – po dohodě s firmou AVANT bylo pronajato staveniště a jeho dostavbou splácí firma pronájem.
- Výměníková stanice je dokončena a vybavena i jako plynová kotelna.
- Exteriér kostela je již dokončen a kostel vypadá vzhledně.

Nové stavby a úpravy

Bylo i dosti staveb, s kterými se ve volebním programu neuvažovalo a které byly doslova vynucené:

- Léta konstatovaný výskyt radonu ve škole nás přiměl k provedení protiradonových opatření. Nebezpečně „zářila“ i škvára stropních zásypů. Při její výměně byla zjištěna i nedostatečná nosnost stropů. Při jednom bylo spraveno vše. Zčásti za státní, z části za peníze města.
- Velký záběr byla stavba úpravny a akumulace pitné vody. I značně riskantní. Nebyla dokonale finančně zajištěna. Setkávali jsme se s nemalými finančně-administrativními obtížemi. Domnívám se, že ty byly zčásti vyvolány i nechotou města vstoupit do a. s. Vodovody a kanalizace. Alespoň okolnosti tomu nasvědčují. Dá se říci, že jsme tuto stavbu absolvovali se sevrženými sfinktery. Všemi.

- Po vleklých jednáních se Stavebním bytovým družstvem Hradec Králové, s privatizačními institucemi a pseudonabyvatelem objektu kotelny střed (u náměstí Míru), bylo možno přistoupit k její plynofikaci. Tuto akci jsme spojili s rekonstrukcí plynové kotelny v Govorově sídlišti. Následovalo zavedení měření a regulace dodávaného tepla.
- Celé funkční období nás pronásledovaly opravy střešních plášťů. Teklo do obytných domů, školy, tělocvičny, restaurace... Kde městský dům, tam špatná střecha. Rekonstruovány jsou střechy na Městské dvoraně, několika obytných domech, škole, tělocvičně, pavilonu, „LABI“, budově zdravotnictví a na části hospodářských budov zámku.
Dřívější rychlá a neodborná práce nás teď přichází draho. Nutno přiznat – nestihli jsme všechno. Některé opravy zůstanou ještě našim nástupcům.
- Po počátečních neshodách jsme našli společné řešení, které vyhovovalo jak České spořitelně a.s., tak městu. S přispěním spořitelny se mohla uskutečnit vestavba dalších kanceláří městského úřadu do podkroví radnice.
- Nezapomněli jsme ani na rodovské. Struha, dělicí obec, je z největší části vyčištěna. Došlo k opravě obecního domu, chodníků a v současné době probíhá úprava bývalé školy.

Majetek města

Majetek města je (a nejen v našem městě) neočekávaným a dodnes nedořešeným problémem. Zpravidla nepoukazují na chyby druhých, protože vím i o chybách svých. V tomto případě však kritizovat musím. Pokud byl do roku 1948 veden přesný přehled o movitých a nemovitých majetcích města, přejímali jsme v roce 1990 nemovité majetky s velice dílčí evidencí. Movitý majetek byl veden v inventurních seznamech.

Městské pozemky dohledáváme dodnes, o budovy jsme se s kdekým soudili. Jiné budovy byly naopak v majetku města neprávem – ty byly v souladu s platnými zákony vydány.

Pro představu uvedu přehled o budovách, které byly městu bezúplatně vráceny na základě právních nedostatků:

- | | |
|----------------------------|---|
| - Restaurace LABE | - dohodou s likvidátorem (cca 2,5 mil. Kč) |
| - Prodejna Domácích potřeb | - rozhodnutím Nejvyššího soudu (cca 3,0 mil. Kč) |
| - Budova zdravotnictví | - dohodou s uživatelem (cca 2,0 mil. Kč) |
| - Sběrné suroviny | - zatím v jednání – převodní smlouva nemá příslušné náležitosti |
| - Bývalé Stavocentrum | - budovy provozovny byly do majetku města převedeny státem – převod není ukončen pro administrativní obtíže |
| - Prodejna v Rodově | - tato prodejna potravin byla získána i s pozemkem koupí za dvojnásobek pořizovací ceny! Konzum (nástupce JEDNOTY) oznámil uzavření prodejny pro neatraktivnost. Bezvýhodnost situace občanů Rodova donutila zastupitelstvo k tomuto kroku. |

Nyní ještě přehled o majetcích, které naopak město v restituci vrátilo. Šlo o majetek, který byl kdysi neprávem odebrán:

- budova Základní umělecké školy (U křepelek)
- budova Kučerovy kovárny
- budova kina
- budova bývalé prodejny Ovoce a zelenina
- budova prodejny knih (dříve Adolf Mahler)
- budova s bývalou drogerií

- budova i s pozemky patřící dříve Lefnarovým

Prodeje nemovitostí byly prováděny jen zcela výjimečně. Šlo zejména o pozemky dnes již z těžko zjištělných důvodů včleněné do zahrad a zastavěné. Prodány byly i pozemky pro provozování živností a podnikání.

Při privatizaci Státních statků bylo zjištěno, že značná část domů OKAL je postavena na pozemcích města. I zde dojde k majetkoprávnímu vyrovnání prodejem pozemků v ceně Kč 70 za 1 m².

Na co už nezbyde čas

Město nyní usiluje o získání pozemků, určených ke zřízení zóny ekologické stability. Jednoduše vyjádřeno – jedná se o zřízení čisté vodní plochy, spojené s klasickými labskými porosty (za Labem směrem ke Smržovu). Vznikne-li tato zóna, bude možno likvidovat i letitou ostudu, vzniklou závozem písňů u vjezdu do města. Doporučuji, aby tato zóna byla vždy spojována se jménem p. Zdeňka Marka st. Ten s využitím veškerého diplomatického umění jednal s představiteli administrativy. Ti však naopak dělali mnohé pro to, aby záměr realizován nebyl.

Největší překážky?

Setkávali jsme se často s byrokracií, nedostatkem morálního cítění, egoismem... Obávám se, že ani nově zvolené zastupitelstvo se těmito překážkám nevyhne.

Jako jedna z překážek bývá uváděn nedostatek peněz – je nutno uvést, že dosud se dařilo akutně potřebné získat.

Největší úspěch?

Mezi největší úspěchy bych považoval získání městského majetku, postavení úpravny a akumulace vody a shromáždění peněz na výtah v budově místního zdravotnictví.

Největší zklamání?

Za největší zklamání považuji to, že členové zastupitelstva nedokázali pochopit potřebu alespoň morálního odsouzení zločinů bývalého systému.

A co na závěr?

Byli jsme první a nechtěli jsme dělat jen líbivou politiku. Splnili jsme více, než jsme slibovali. Přeji budoucím členům zastupitelstva, aby se nesetkávali po nás s tím, co postihlo nás – dělat pořádek.

Blíží se komunální volby!

V předvolebním období si dovoluji upozornit naše občany na některé důležité poznatky:

- Volit „stranu“ je ošidné. Člen zastupitelstva by měl před vstupem na radnici odkládat své „straničké“ zaujetí i osobní zájmy. Jeho prvořadým zájmem musí být zájem města a občanů.
- Člen zastupitelstva musí mít k výkonu své funkce schopnosti, chuť i čas. Schází-li mu jen jeden z těchto předpokladů, není to dobrá volba.
- Člen zastupitelstva musí umět při rozhodování říci ano, či ne. Pro to byl volen.

- Sociální cítění na správném místě člena zastupitelstva šlechtí. Není však dobré plést si je s cítěním socialistickým.

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

NA AKTUÁLNÍ TÉMA

Volby už za pár...

Ani se tomu nechce věřit, ale od listopadové „sametové“ revoluce už uplynulo 5 roků a od posledních komunálních voleb jsou to 4 roky. Zdalipak si ještě vzpomínáte, jak jsme tehdy volili?

Rozhodně byste si měli uvědomit, že jste mohli volit zcela podle svého přesvědčení, bez jakékoliv manipulace, žádná „manifestační“ volba bez plenty, rozhodně ne označené volební lístky, ve volebních komisích zástupci různých stran – jednoduše vyjádřeno – vskutku s v o b o d n é volby. V nich byli zvoleni ti, které jsme volili.

Z čeho jsme tehdy vybírali? Byly 3 koalice:

- V první jsme mohli volit zástupce Československé strany lidové (ano, tenkrát to ještě byla „československá“ a obdržela 9,7 %) a Občanské fórum (od smířických voličů získalo 34,8 % hlasů) – celkově obdržela tato koalice 44,5 % hlasů.
- Druhá koalice obdržela celkem 35,6 % hlasů – v ní jsme volili Československou sociální demokracii (26,1 %), Československou stranu zemědělskou (8,2 %) a Československou stranu socialistickou (1,3 %).
- Ve třetí koalici Komunistická strana Československa získala 17,1 % a nezávislí kandidáti dostali 2,7 % našich hlasů.

Podle volebního zákona se dostali do městského zastupitelstva i kandidáti těch koalic, které dostaly méně hlasů.

Dnes už jsme chytřejší a můžeme posoudit, jak dobře nebo nedobře jsme volili. Tato zkušenost by nám měla pomoci při rozhodování ve volbách letošních. Pochopitelně, že původní „porevoluční“ nadšení už pominulo a nastaly všední dny se všemi starostmi a problémy. Uvědomme si, že o dění v místě i ve státě už vlastně nerozhoduje žádná vedoucí strana. O svém osudu musí rozhodovat hlavně každý sám – je u nás určitě mnoho lidí, které právě toto trápí a nemohou si zvyknout na svůj díl odpovědnosti.

Politika je správou věcí veřejných a ve svém důsledku službou veřejnosti. Proto i členství v městském zastupitelstvu není jen místečkem získaným pro nějaké pomyslné výhody za členství v té nebo oné straně. Členství v zastupitelstvu musí být funkcí, která vyžaduje plné zaujetí po dobu celého volebního období ve snaze prospět městu a jeho občanům. Neznamená jenom odsedět si do roka několik zasedání zastupitelstva, kde zvednu nebo nezvednu ruku pro určitý návrh. Člen zastupitelstva by měl znát město, názory občanů, znát i názory odborníků a podle toho odpovědně rozhodovat.

Podle nového volebního zákona by mohl být zvolen do městského zastupitelstva menší počet členů. Bylo by to dobré nebo ne? Těžko posoudit – jisté je, že stávající městské zastupitelstvo

rozhodlo, aby dosavadní počet členů zastupitelstva byl zachován. Městské zastupitelstvo bude mít ve Smiřicích v dalším volebním období 17 členů. Bude to dobré nebo špatné? Vážení voliči, dobře zvažujte, komu dáte svůj hlas. U členů zastupitelstva rozhodně nejvíce bude záležet na jejich dokonalosti, znalostech i zkušenostech. Dost často záleží i na jejich odvaze prosadit někdy i méně populární opatření. Budeme-li myslet na prospěch města (a ten by snad měl být prvořadý!), nebude snad opravdu ani tak důležitá stranická příslušnost.

V každém případě při rozhodování v den voleb bude důležitý i váš hlas. Pokud chcete i vy ovlivnit dění v našem městě, zúčastněte se voleb a skutečně volte! Volte uvážlivě proto, že nové zastupitelstvo (a na základě vaší volby by to mohlo být skutečně zastupitelstvo ve zcela pozměněné sestavě) bude ovlivňovat dění ve městě po celé další období. To jen dříve jsme odevzdávali hlasy jen proto, aby bylo získáno pro kandidáty 99,99 %.

Příprava listopadových komunálních voleb zatím postupuje podle přesně určeného harmonogramu

Čekat se muselo až do úterní půlnoci

Jednotlivé volební strany začínají odkrývat své karty

Ano – příprava na komunální volby, které se uskuteční ve dnech 18. a 19. listopadu tohoto roku, začíná nabývat konkrétní podoby. Kandidátní listiny byly předloženy včas.

Ve Smiřicích byly v daném termínu předloženy 3 kandidátky. Předložily je dvě politické strany (komunisté a sociální demokraté) a jedna koalice (ODS s KDU-ČSL). Nebyla předložena kandidátka samostatných nezávislých kandidátů ani nezávislého sdružení.

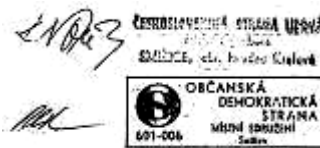
Redakce Zpravodaje měla zájem o uveřejnění všech kandidátů pro komunální volby ve Smiřicích. Pouze koalice Občanské demokratické strany a Křesťansko-demokratické unie – Československé strany lidové nám prostřednictvím svých zmocněnců prozradila, kdo připadá pro letošní volby v úvahu:

Vážení spoluobčané!

Předkládáme k informaci kandidátku pravicové koalice ODS a KDU-ČSL, sestavenou z našich spoluobčanů, kteří chtějí prosazovat dokončení transformace naší společnosti i komunální sféry a důsledný rozchod s komunistickou minulostí.

volební zmocněnec: prof. Karel Novák

zástupce: ing. Milan Plšek



Ing. Plšek Milan, technik	ODS	navržen	ODS
Adrejs Václav, soukromý zemědělec	ODS	navržen	ODS
Suchánek Václav, soukromý podnikatel	ODS	navržen	ODS
Ducháček Petr, soukromý podnikatel	ODS	navržen	ODS
Miškela Petr, automechanik	ODS	navržen	ODS
Dvořáková Zdeňka, bankovní úřednice	----	navržena	ODS
Dvořáček Ivan, projektant	----	navržen	ODS
Čeněk Josef, technik	ODS	navržen	ODS
Skalický Jiří, zásobovač	----	navržen	ODS
Bradáč Jaroslav, řidič	KDU-ČSL	navržen	KDU-ČSL

Ing. Klouček Zdeněk, zootechnik	----	navržen	ODS
Dolanská Radmila, překladatelka	----	navržena	ODS
Hlad Jiří, chovatel činčil	----	navržen	ODS
MUDr. Beran Karel	----	navržen	KDU-ČSL
Dostál Josef, soukromý podnikatel	----	navržen	ODS
Ing. Kabuďa Josef, agrotechnik	----	navržen	KDU-ČSL
MUDr. Jarolímek Jiří, dětský lékař	----	navržen	ODS

Další podrobnosti o všech kandidátech, o volebních programech, se dozvíme více teprve až začne předvolební kampaň.

„V americké Deklaraci nezávislosti, přijaté před dvěma sty osmnácti lety, se praví, že Stvořitel dal člověku právo na svobodu. Zdá se, že svou svobodu může člověk naplnit jen tehdy, nezapomene-li na toho, kdo mu ji dal.“

Václav Havel



Zatím nejteplejším dnem letošního léta byl 31. červenec

Už pět rekordů od roku 1775

Letošní léto bylo celkově hodně tropické. Rtuť teploměru téměř po celou dobu prázdnin vystupovala během dne vysoko nad 30 st. Celsia. Podle uveřejňovaných map o počasí v celé Evropě často v Čechách bylo nejtepleji a rekordní teploty byly zaznamenávány nejen v Českém hydrometeorologickém ústavu v Komořanech, ale i v nedalekých Velichovkách. Zde byla naměřena rekordní teplota 37,8 st. Celsia. Dosud nejteplejším dnem od roku 1775 byl 27. červenec 1983 – tuto teplotu naměřili meteorologové v pražském Klementinu. Jen aby zima nebyla stejně rekordní!

Smiřičtí mohou opět využívat rehabilitační zařízení

Sezam se konečně otevřel

Slavnostním přestřižením pásky panem starostou bylo otevřeno rehabilitační středisko ve Smiřicích. Rekonstrukce tohoto zdravotnického zařízení přišla na 700 tisíc korun. Úvěr poskytla smiřická pobočka AGROBANKY, stavební úpravy provedla firma Stavex, nábytek dodala jaroměřská firma pana Matouše.

Majitel firmy pan František Medelský má uzavřeny smlouvy se zdravotními pojišťovnami, takže všechny úkony jsou pacientům hrazeny. K dispozici jsou běžné ambulantní rehabilitační služby (parafinové zábaly, elektroléčba, vodoléčba, klasické i reflexní masáže i léčebný tělocvik). Jedenkrát týdně se počítá s tím, že zde bude působit lékař, který navrhuje způsob léčby.

Ti občané, kteří již v novém rehabilitačním středisku byli, chválili velmi pěkné vybavení střediska i úroveň poskytovaných služeb.

Smiřická prodejna potravin Unino chátará i nadále

Rybníček ze střechy nemizí

Občané bydlící v domech na náměstí Míru mohou z oken pozorovat, jak po každém dešti zůstane na střeše bývalé samoobsluhy voda, vytvářející zde slušný rybníček – v zimě by zde mohlo být dosti velké kluziště.

Majitel vydražené budovy (který zde nejdříve také provozoval samoobslužnou prodejnu potravin UNINO) je kdoví kde (prý je v Německu) a budova je v zástavě českoskalické filiálky Agrobanky. Vzhledem k tomu, že tento objekt má svého majitele, město tuto situaci nemůže ovlivnit.

Ještě že bylo možné, aby bývalá prodejna lahůdek a prodejna tabáku mohly přejít na nového majitele! Výsledek již známe. Prodejna U Brožů mohla být rozšířena a uprostřed města tak vznikla nová pěkná prodejna a celý objekt může sloužit svému původnímu určení.

Smiřice na stránkách bavorských novin

Kaple zaujala nejvíce

Smiřice udržují partnerské styky s bavorským Vilsbiburgem. V rámci vzájemných přátelských setkání navštívili naše město představitelé z Bavor a s nimi přijel i dětský orchestr. Toto hudební těleso uskutečnilo u nás ve Smiřicích (i v Předměřicích n. L.) koncert. Německým hostům se hodně líbil náš zámecký kostel.

Návštěvě v našem městě byla věnována celá stránka v místních novinách Vilsbiburger Zeitung, kde byly Smiřice představeny jako rozvíjející se hezké město, které se stará o kulturní a historické památky. V článku byl připomenut i dětský orchestr smiřické základní umělecké školy, který mladé bavorské muzikanty hostil.

OZNÁMENÍ O ZMĚNĚ TELEFONNÍCH ČÍSEL

Přibližně od začátku září se vám může dosti často stát, že po vytočení čísla telefonní stanice slyšíte normální vyzváněcí tón (- - -) – ani po dlouhé době však „to nikdo nebere“. Majitelé telefonních stanic již dostali nové telefonní seznamy Zlaté stránky, kde mohli zjistit, že hodně úřadů, podniků i podnikatelů (i ve Smiřicích) a i bytových stanic (některé i ve Smiřicích, všechny např. v Černožicích, Hořiněvsi i jinde) jsou napojeny na novou digitální ústřednu a mají nová telefonní čísla, která začínají číslicí 5. Bohužel jen na některých původních číslech je hláška „toto číslo neexistuje“.

Než zavoláte, nakoukněte do Zlatých stránek nebo se informujte na poště – čísla, která máte v notýsku nebo v diáři už nemusí platit – i v jiných telefonních obvodech bude postupně docházet k přepojování.

Telefonní hovory nejsou lacinou záležitostí. Pozor na skutečnost, že nyní i v místním styku – pokud je třeba i jen jeden z mluvících napojen na digitální ústřednu – platíte za každých 6 minut 1,60 Kč!

Chtějí zachovat sběrnou surovin

Snad jen velmi málo lidí dělá vědomě nepořádek. Platí však Nerudovo „Kam s ním?“ – tedy s odpadem. Něco se může dát do popelnice, něco se spálí na zahradě nebo pod kotlem (igelit i jiné plastické hmoty by se však neměly pálit – vznikají vysoce jedovaté plyny, kouř obtěžuje

sousedy). Je však odpad, s kterým si asi vůbec nevíme rady. Co se starým otomanem, vysloužilým televizorem, kam s nepojízdným automobilem...?

Situaci u nás může zhoršit i ukončení činnosti Sběrných surovin. Tam jsme mohli zavést staré kovové harampádí, papírové krabice i noviny, starý akumulátor... Někdy jsme ještě získali nějaký ten haléř. O výdělek však nejde – jde o to „kam s tím?!“

Proto má náš městský úřad zájem o zachování provozovny sběru odpadů – druhotných surovin. Mohlo by se totiž stát, že by objekt začal sloužit zcela jinému účelu. Proto se náš úřad odvolává na neúčinnost smlouvy o převodu práva hospodaření z někdejšího městského národního výboru na podnik Sběrné suroviny.

Město má zájem, aby tento objekt zůstal v majetku města. Potom už by město zajistilo, aby zde byl zachován sběr.

SPORT Bez prohry Dohalice a Smiřice

Zajímáte se o fotbal? Víte, jak si vede smiřické mužstvo v okresním přeboru? V pátém kole nejvyšší okresní soutěže fotbalistů se střetly dosud neporažené týmy: SK Smiřice s vedoucím mužstvem tabulky TJ Sokol Matari Dohalice.

Ani z tohoto utkání neodešlo smiřické mužstvo s porážkou – na domácí půdě remizovalo s Dohalicemi 2:2, když ještě v poločase prohrávalo 0:2. Za Smiřice skóroval Kořínek – druhý gól byl z penalty. I když bez porážky, Smiřice jsou se 6 body v okresní tabulce na 4. místě. Takže Sportu zdar – fotbalu zvlášť!

G v dějinách **Smiřic** **1619 1629**

V 1. čísle letošního roku jsme se dověděli, že k roku 1629 se vztahovaly dvě události:

- 1) V tomto roce byla velmi silná zima, vymrzlo obilí, následovala neúroda, z toho pak vznikl hlad a nemoci. Ke klidu nepřispěla ani přítomnost a drancování různých vojsk, náboženský útlak i útlak ze strany vrchnosti. Proto došlo i k selským bouřím.*

2) Majitel smiřického panství ve stejném roce získal titul hraběte říše římské.

Věnujme ještě i v tomto čísle pozornost událostem a údajům z té doby. Někteří zájemci o smiřickou historii si mohou „oprášit“ své vědomosti – jiní se dovědí i další podrobnosti ze života našeho městečka na začátku 17. století:

Z povídání o roku 1619 víme, že Smiřice byly spíše než městem malou osadou (r. 1550 20 rodin!) soustředěnou kolem zámku (tvrze). Ze stejného roku víme, jak vypadala tehdy smiřická tvrz i s hospodářským zázemím.

To, co dnes chápeme jako Smiřice, v té době vlastně nebylo. Přečtěme si, jak tehdejší stav popsal Josef Zeman:

„Od zámku k západu (dnes směrem k nádraží) byla nížina, močál, hatě a za nimi vesnice Smiřičky, také Malé Smiřičky zvané. Do Smiřiček se nechodilo přes močály ze Smiřic, nýbrž přes Kršovku ke „sklepní lávce“ potoka Jordánu. Kam až sahal katastr Smiřiček, není známo. Soudím, že po celé skoro Palackého třídě, neboť v knize kšaftů z roku 1785 je čp. 87 uvedeno ve Smiřičkách. Smiřičky prvotně náležely ke zboží sendražickému. V 15. století připadla část Smiřiček ke smiřickému panství. Ostatek Smiřiček s celým zbožím sendražickým koupil r. 1512 Mikuláš mladší Trčka z Lípy. Název Smiřičky se udržel ještě dlouho. Ještě moje matka (bydleli jsme v Palackého ulici čp. 87 – pozn. na tomto domě je pamětní deska Josefa Zemana) říkávala, že musí běžet do městečka (do Smiřic) do masných krámů (na rohu dnešního malého stadionu), které stály u krytého mostu. Matka měla tedy vědomí, že bydlí v obci Smiřičky a chodí na nákup do městečka. Ještě v roce 1758 byli dva rychtáři – Smiřice měly staršího a Smiřičky mladšího. Podle kronikáře Mitisky došlo ke spojení obou sídlišť roku 1425. Na místě dnešního asi nepojmenovaného náměstí u Dvorany teklo rameno Labe, které obě místa oddělovalo. Podle Mitisky měl být teprve v uvedeném roce vybudován most. Tím došlo nejen k administrativnímu, ale i ke komunikačnímu spojení Smiřic a Smiřiček. Byl tím dán vlastně základ dnešním Smiřicím. Od uvedeného roku bylo sjednoceno číslování domů – zámek měl čp. 1 a pokračovalo se západním směrem – druhá strana dnešní Palackého ulice byla číslována od západu k východu – proto mají Dvorana a sousední dům (bývalá radnice) čísla 125 a 126.“

V minulých dílech našeho seriálu z dějin Smiřic jsme nahlédli do hospodaření na smiřickém panství okolo roku 1629. Podrobněji jsme se seznámili s tehdejším chovem ryb. Ryby byly prodávány do Trutnova. Protože bylo ryb hojnost, byly součástí deputátu. (Pozn. plat v naturáliích – stejně tak i naši družstevníci v nedávné době dostávali jako část odměny naturálie.) Díky panu Josefu Zemanovi máme přehled o některých deputátních dávkách:

Při výlovu obdrželi:

	kapry	štiky	drobné kousky
hejtman	6	4	12
důchodní	4	3	8
obročí	3	2	6
purkrabí	3	2	6
kancelářský	1	1	3
„wirtschaftsbereitr“	1	1	3
„waldberei ter“	1	1	3

Ke Štědrému večeru obdrželi:

	kapry	štíky
holohlavský děkan	2 libry	1 libru
hejtman smiřický	2 libry	2 libry
důchodní	2 libry	2 libry
purkrabí	1 libru	2 libry
obročí	1 libru	1 libru
kontribuční	1 libru	1 libru
kantor holohlavský	1 libru	1 libru

I obilí měla tehdy vrchnost dost. Když byla připravována výprava proti Turkům, „lid vojenský“ se shromáždil nejdříve v Jaroměři a potom byl 2. srpna mustrován (Poznám.: mustrovat = shromažďovat a přehlížet (vojsko)). Vrchnost našeho panství prodala 85 korců ječmene. (Započítejme si: korec byl 93 litrů – $85 \times 93 = 7\,905$ litrů ječmene – t.j. skoro 8 m^3 = podle tabulek to je dnešních 48 metrických centů) po 1 kopě a 20 groších. Dále prodala 200 korců ($200 \times 93 = 18,6\text{ m}^3 \times 4,55 = 84,63\text{ q}$) ovsu po 1 kopě a 15 groších.

Kde vrchnost získala tolik obilí? Sedláci museli odvádět do panských špýcharů pšenici, žito, ječmen a oves. Za jaké ceny? Např. za korec ovsu dostali sedláci jen 14 grošů!! Díky panu Josefu Zemanovi si můžeme přepočítat, kolik bylo odevzdáno ovsu z jednotlivých obcí zdejšího panství do panských špýcharů (částečně můžeme získat představu o velikosti tehdejších obcí z okolí našeho města):

Benátky	50 korců ovsu	Máslojedy	44
Bukovina	45	Neznášov	2
Číbuz, Skalice a Hubíles	100	Ples	92
Černilov	250	Újezd	50
Černožice	50	Račice	39
Čistěves	49	Rodov	26
Divec	20	Rožnov	23
Habřina	60	Rtina	40
Holohlavy	41	Semonice	50
Hustiřany	50	Sendražice	60
Jasenná	150	Smržov	24
Lejšovka	16	Sovědice	40
Librantice	50	Vlkov	34
Libřice	40	Výrava	28
Lužany	34		

Po splnění odváděcí povinnosti se v panských sýpkách nalézalo 1 722 korců ($1722 \times 0,093 \times 13,30 = 2\,135\text{ q}$) pšenice, 122 korců ($122 \times 0,093 \times 7,44 = 84\text{ q}$) žita a 1 768 korců ($1768 \times 0,093 \times 4,55 = 748\text{ q}$) ovsu. Celkem bylo na skladech 2 967 metrů obilí – podle dnešních poměrů by bylo třeba na odvezení asi 30 velkých nákladních aut. Při dnešní sklizni přibližně 45 q obilí z 1 ha by se uvedené obilí urodilo na 65 hektarech – dnes tedy sklizeň na polích jednoho většího soukromého zemědělce. Ze Skaličky, Ruseka a Piletic sedláci místo pšenice a žita dávali ječmen a oves na sladování.

Užitek přinášely i okolní lesy:

Les Pod doubravou – sousedil s lesy hořickými, miletínskými a vřešťovskými. Měl v sobě 13 lečí a 13 tenat zaječích (podle urbáře z té doby „na obtažení“). Byl to les smíšený, ve kterém se nacházely smrky, jedle, osiky i břízy. Les měli na starosti 2 hajní – hajný Hlaváček a hajný Václav Kroupa.

Les Vlčec – u Rohoznice sousedil s poličanskými lesy a byly v něm 3 leče.

Les Zátluky – měl 3 leče a 33 tenat zaječích. Jednu hranici měl společnou s novohradeckým lesem a sousedil i s lesem u Třemešné. V tomto lese bylo dostatek dřeva pro potřeby mlýnů i pro stavební účely.

Les Ruliš – měl 12 lečí. Starali se o něj 2 hajní a těžilo se zde dřevo k pálení. Bylo zde i dřevo dubové.

Les Dehetník – se 22 lečemi měl hlavně dubové dřevo. To se výhodně prodávalo. Proti prodeji tohoto dřeva protestovalo město Hradec Králové. Tvrdilo, že tento les patří k záduší sv. Antonína, ale nemohlo své tvrzení prokázat.

Les svinarský – se 2 hajnými měl 6 lečí.

Les Třeskovce – v „Brzických horách“ sousedil s lesy náchodskými a chvalkovickými. Čtyři hajní se starali, aby tento les poskytoval dostatek smrkového, jedlového a bukového dřeva ke stavebním účelům a m.j. i na výrobu šindelů.

Les Pod Kolmanovým – sousedil s panem Dobřenským a s hradištskými – odtud bylo dodáváno dřevo smrkové a jedlové na klády a na šindele.

Les Džbán – sousedil s dubeneckým lesem. Zde byla pouze 1 leč. I dřevo zde bylo drobné – hlavně z buků a z habrů.

Les Na tetřevích – u Hustiřan měl 3 leče a dříví odtud se používalo na otop.

Les Hluboký – za Jeřičkami měl 3 leče, 33 tenat a dříví také pouze jako palivo.

Les neznášovský – měl 10 lečí a měli ho na starosti tři hajní.

Les Svíb – se 2 lečemi.

Les lipský – o 3 lečích – dříví bylo hlavně lískové a roští.

Les Novošek – byl nejvýznamnější. Bylo v něm 62 lečí. Těžilo se v něm dříví stavební i palivové. Majitel panství Trčka si tento les cenil. Proto svěřil péči o tento les 6 hajným.

Panství mělo užitek i z Labe a z dalších tekoucích vod. Labe od Jaroměře k zámku na Plese (dnes Josefov) a řeka Methava (dnes Metuje) byly pronajaty plesskému rybáři, který za roční pronájem platil 2 kopy míšeňských. Od plesského zámku až pod Semonice měli Labe v pronájmu semoničtí. Od Semonice až ke Smiřicím měl Labe pronajato černožický rybář za 8 kop a 10 grošů ročně. O Labe od Smiřic až k havranské louce neměl nikdo zájem. Úsek Labe od havranské louky až k Hradci Králové měl poměrně lacino pronajatý skalický rybář – ročně platil 1 kopu a 50 grošů. V Labi bylo tehdy mnoho ryb a bylo možno si vybrat. Bylo možno nachytat kapry, okouny, parmy, mníky, štiky, úhoře a v červnu bylo možno chytit i lososa.

Říčka Trotinka byla bohatá na raky, kteří byli dodáváni panstvu na zámek. Raci žili i v Dubnečce za Hustiřanami. V potůčku v Brzických horách bylo možno chytit i pstruhy.

O pěstování hospodářského zvířectva pro vlastní spotřebu i pro prodej jsme se dočetli v minulém čísle. Panstvo si však pro potěšení pěstovalo i ušlechtilé koně. Dávali jim jména cizího původu: Palatina, Paezata, Cervelina, Bella, Bizara, Neapolitana, Obskura, Generosa, Fumara, Sommin, Premerin, Castana, Fulgura... O pěstovaných koních byly vedeny podrobné záznamy.

O hospodaření v té době by se toho dalo napsat ještě více – na panství byl lom kamene na Boháňce, kde se lámal kámen na mlýnské kameny. U Habřiny a Jeřiček byly málo výnosné vinice. U holohlavského a u zderazského dvora a i ve Smiřičkách byly chmelnice (v dobrých letech se urodilo až 130 strychů chmele).

Zatímco Smiřice samotné byly na začátku 17. století nepatrným sídlem, z minulých povídaní i z dnešních přehledů o hospodaření i o lesích je patrné, jak velké bylo smiřické panství. Není tedy vůbec překvapující, že o ně byly vedeny spory.

Jedním ze sporů byl i spor o Libníkovice, který byl ukončen v roce 1639. Jak vidíte, nabízí se nám další námět do našeho historického seriálu 9 v dějinách Smiřic. Bude to povídání dosti dlouhé – necháme si ho do dalšího čísla.

(mv)

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU



Děti

narozené v období od 5. května do 31. srpna 1994
s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Ryšavá Natalie
Dvořák Josef
Fleischer Roman
Linhartová Veronika
Příkaský Tomáš
Bárta Ondřej
Malík Pavel
Moučková Petra

Více jich ubylo než přibylo

Pokud pozorně sledujete rubriku Z matriky městského úřadu, potom jste si mohli povšimnout, že v tomto roce počet zemřelých spoluobčanů byl vyšší než počet narozených dětí. To určitě není dobrý vývoj.

Do smiřického matričního obvodu patří celkem 12 obcí. V naší obřadní síni bylo v loňském roce uzavřeno 51 sňatků. Ve čtyřech případech byl ženich nebo nevěsta cizím státním příslušníkem. V obvodu Smiřic zemřelo celkem 57 lidí (ve Smiřicích a v Rodově 31). Narodilo se však jen 41 dětí. Z naší oblasti se odstěhovalo 92 lidí a přistěhovalo se jich jen 77.

Příspěvek rodičů je výrazně nižší

Většina státních podniků se co nejdříve zbavila svých mateřských škol. Pro zaměstnané matky potom vznikají problémy s umístěním dětí do předškolních zařízení. Ani města a obce se někde nechovají lépe a i ony změnily určení těchto objektů. Většinou také nebyly finanční prostředky na krytí nákladů na provoz a rodiče by zvýšené náklady se svých kapes neutáhli.

U nás ve Smiřicích městský úřad rozhodl převzít mateřskou školu místního Státního statku do své péče. Od 1. září si město od pozemkového fondu celý objekt pronajalo za 20 000 korun ročně. Zastupitelstvo města rozhodlo, aby rodiče přispívali měsíčně na jedno dítě 120 korun. Určitě pomoc mladým rodinám, uvážíme-li, že dříve rodiče museli platit 480 korun.



Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 1. června do 31. srpna 1994:

červen	Milan Chroust Marie Charousová
	Petr Gabriel Renata Holmanová
červenec	Zdeněk Šedivka Iveta Máčková
	Jozef Mirga Iveta Rolová
	Miroslav Khol Ludmila Šigutová
	Ing. Pavel Nezval Oldřiška Šimková
srpen	František Kotlár Alena Šťastná
	Milan Rozdolský Renata Bačínová
	Petr Hampel Dagmar Hlaváčková



BLAHOPŘEJEME

JUBILANTI z období od 1. června do 31. srpna 1994:

85 let	Volterová Božena	Smiřice, gen. Govorova 561
80 let	Hynková Marie	Smiřice, Komenského 73
	Moníková Aloisie	Smiřice, Nová 256
	Pokorný Josef	Smiřice, gen. Govorova 557
	Vacková Jarmila	Smiřice, gen. Govorova 563



Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 1. června 1994 do 31. srpna 1994:

Kociánová Božena	Smiřice 336	nar. 1910	zemřeli: 8. 6. 1994
Lžíčarová Hana	Smiřice 553	1952	4. 7. 1994
Mikolandová Martina	Rodov 21	1980	4. 7. 1994
Špryňar Jaroslav	Smiřice 173	1924	15. 7. 1994
Rejhon Václav ing.	Smiřice 73	1924	9. 8. 1994
Bludská Marie	Smiřice 111	1918	15. 8. 1994
Baborák Karel	Rodov 11	1930	22. 8. 1994

Stanislava Klimešová, matrikářka

Smiřický hrnec



po sedmé

Hrnci již vaří program plný humoru a dobré nálady

Smiřice ve znamení smíchu

Hrnc v zámeckém areálu

Smiřický hrnc humoru a písniček je náš vpád do Evropy prostřednictvím kmitání bránice

Veselo bylo na nádvoří zámku

Už posedmé muzikanti „vařili“ ve Smiřickém hrnci správnou pohodu a pěkné melodie

Humor s písničkou k sobě patří

Podle titulků převzatých z denního tisku je vidět, že Smiřický hrnc se stal pojmem. Škoda, že jeho slibná tradice byla načas přerušena. První ročník vznikl před listopadem 1989 jako recesní akce lidí, které spojovala písnička a legrace.

Poslední dva ročníky Smiřického hrnce byly pronásledovány počasím. Přesto účast účinkujících i návštěvníků byla velká. Letos na dvou pódíích vystoupilo 25 skupin a celkem 125 účinkujících. Ve večerní Dvoraně smíchu se představili loňští a letošní vítězové – Folk trio a Jiří Petera s Nadorazem. Jako hosté v tomto pořadu vystoupili Jiří Suchý a Jitka Molavcová.

Jeden z organizátorů – Vít Špičan – řekl: „Na smiřickém hrnci jsem hrál ve skupině Kolaps. V roce 1983 jsme dokonce Smiřický hrnc získali. Smyslem této akce je lidi pobavit a udržet tento nevšední festival a v neposlední řadě ukázat, že humor a písnička k sobě patří. Co pro nás „hrnc“ znamená? Především celoroční práci, pak pohodu, muziku, kterou máme rádi a kamarádství.“

Diváci rozhodli, kdo získá Smiřický hrnc a 9 999,90 korun. Na závěr ocitujme část článku z Hradeckých novin: „Smiřický hrnc se těšil zájmu diváků a jeho charakteristickým rysem byla taková fajn kamarádká nálada. Plně se potvrdila platnost hesla nad vchodem na zámecké nádvoří: „Bud vítán, kdo s úsměvem odchází!“

158:

Z POLICEJNÍCH ZÁZNAMŮ

Včera se na silnici E33 stala další vážná dopravní nehoda - tentokrát poblíž křižovatky u Lochenic

Úsek, který je stále nebezpečnější

Jezdíte-li autem do Hradce Králové po silnici vedoucí kolem ČKD, potom dávejte pozor sami a dávejte si pozor i na ostatní účastníky dopravního provozu. Na úseku od křižovatky u ČKD až po benzinovou čerpací stanici u Černožic došlo za uplynulého čtvrt roku k mnoha dopravním nehodám. Některé byly vážné a došlo i k usmrcení. Proto byly na křižovatce u ČKD naneseny na silnici prahy, které vás upozorňují na dodržení dopravních předpisů a na opatrnost. Jsou případy, kdy to odnese jen plech i po několika kotrmelcích automobilu, jako se to stalo u Předměřic poslanci Oldřichu Kužilkovi. Nemá cenu popisovat jednotlivé nehody, ale další se stala v den psaní této zprávy. Nepřeceňujte své schopnosti a pamatujte na „Pravidlo šťastného návratu!!!“



Policie ORP Hradec Králové žádá občany o pomoc při pátrání po J. C., narozeném 7. 1. 1976, bytem Smiřice, část Rodov. Osmnáctiletý mladík, důvodně podezřelý ze závažného trestného činu, je vysoký 170 - 175 cm, má štíhlou atletickou postavu, modré oči, krátce střížené tmavé vlasy, obiloukovité obočí, střední rovný nos, široká ústa a zdravé zuby. Je oblečen do tmavých kalhot a červené kostkované košile. Jakékoliv poznatky o mladém muži hlasejte na kterékoli služebně policie nebo na lince 158.

Pondělí 4. července 1994

K velmi vážné, politováníhodné a snad i ojedinělé události v našem regionu došlo úplně na začátku školních prázdnin.

Do pátrání po pachateli se zapojily i posádky dvou helikoptér

Dívka se již z hlubokého bezvědomí neprobrala

Hradec Králové - Jak jsme vás informovali v našem pondělním vydání, vyhlásili policisté pátrání po osmnáctiletém C. J. z Rodova.

Mladík se dopustil závaž-

pruh látky a zavalal. Děvče upadlo do bezvědomí, a ačkoliv ji už okolo půlnoci dopravil pachatelův otec (kteří také celou událost licistům) do Fakultnice v Hradci K-

chatel se nakonec vrátil do místa bydliště, kde ho zadrželi příslušníci OOP Smiřic. Podle policistů byl moti-

Mladík uškrtil čtrnáctiletou

Rodov (Jop) - V sobotu v jedenáct hodin večer v areálu jednoho hospodářského stavení v Rodově u Smiřic na Královéhradecku škrtil osmnáctiletý C. J. čtrnáctiletou M. M. tak, že druhý den zemřela ve fakultní nemocnici na poškození mozkové tkáně. Mladík totiž po činu ze stavení utekl a lékaři dívku našli až za půl druhé ho-

diny. Po vrahově pátrala celý den policie za pomoci vrtulníku, než jej jeho rodiče přivedli na policii. Motiv činu šetří vyšetřovatel z Krajské správy policie. Podle tiskového mluvčího z Okresního policejního ředitelství M. Kacálka hrozí vrahovi trest odnětí svobody až na 15 let, případně trest výjimečný.

Obsah

Slovo starosty na závěr volebního období	2
Volby za pár	7
Kandidáti do listopadových komunálních voleb	9
Aktuality	10
9 v dějinách Smiřic – rok 1619 a rok 1629	12
Z matriky Městského úřadu ve Smiřicích	16
Smiřický hrnec 1994	18
Z policejních záznamů	19



ZPRAVODAJ Smiřic a Rodova

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Vychází nepravidelně 4x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Náklad 280 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,– Kčs.